

D05 Osobní vyznání víry

Jsem křesťan. To je pro mne nesmírně důležitá skutečnost. Co tím však chci vyjádřit? Především to, že přijímám učení Ježíše Krista, chci se jím řídit a v životě jít Jeho cestou.

Věřím, že svět (či Vesmír) je dobrým Božím dílem. Bůh se vymyká našim lidským představám, a tak všechny naše výpovědi o Něm jsou zjednodušující a zpravidla "antropomorfizující" (připodobňující člověku). Tento Bohem stvořený svět není jen souhrnem jednotlivostí, ale je provázán předivem úžasných vztahů a vazeb. Jeden každý z nás je jeho součástí a vše, co je kolem nás, je pro nás darem a závazkem. Platí to o přírodě, o níž máme pečovat, již můžeme v dobrém užívat a kterou nesmíme ničit. Platí to i o druhých lidech. Mezilidská setkávání jsou příležitostí k vzájemnému obohacování. Jsme tu jeden pro druhého (nezávisle na náboženském vyznání). Jsme tu, abychom činili dobro.

Reálný svět, jak víme ze zkušenosti, však není jen dobrý. Zlo na světě je. Svět je porušen lidským hříchem (či nenábožensky: lidskou vinou). Proč Bůh zlo dopouští? Nevíme, není na nás všemu rozumět. Rozhodně vytváří kontrastní pozadí pro dobro. Příchodem Ježíše Krista Bůh dal lidem najevo, že mu na světě stále záleží. Věřím, že Kristus je základem, na němž je dobré stavět svůj život. Věřím, že On učí správným vztahům a přináší správný hodnotový systém, jehož centrem je láska v tom nejširším a nejhlubším smyslu.

Hlásím se k odkazu reformace. Jakákoli hierarchizace mezi křesťany je mi cizí, přijímám reformační učení o všeobecném kněžství. Víím, že mezi křesťany mohou být různé názory na vnější uspořádání církve, na to, jak oslavovat Boha, a tak rozmanitost mezi křesťanskými církvemi přijímám jako obohacení, jako pro stabilitu žádoucí diverzitu. Za samozřejmé považuji, že bychom se jako Kristovi učedníci z různých církevních společenství měli mít rádi a je mi velice

líto, že i zde stále existují roztržky a odcizení; těší mne, že dnes již převládá vědomí jednoty mezi různými společenstvími křesťanů.

Boží realita převyšuje smysly poznávaný svět. Nejsme s to ji obsáhnout, stojíme před ní s hlubokým údivem. Jí se týká i víra ve věčný život. Avšak i pozemské záležitosti jsou součástí oné Boží reality. K lidskému poslání patří poznávat svět, aby s ním člověk mohl dobře zacházet. A zároveň ono poznávání je svědectvím o Božím majestátu. Je úžasné, že možnost rozumově poznávat vede až za hranice materiálního světa (myslím na "svět čísel" či "svět matematiky"). A ve víře můžeme jít ještě dále, za rozumovou oblast. Apoštol Pavel píše: "Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, co člověku nikdy ani na mysl nepřišlo, to Bůh připravil těm, kdo jej milují." A tak věřím i já.

Jiří Nečas

Praha únor 2016, naposledy upraveno 22/11/2018